

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 aprilie 2013 —
Comisia Europeană/Republica Cehă**(Cauza C-109/11) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9 și 11 — Legislație națională care permite includerea persoanelor neimpozabile într-un grup de persoane care pot fi considerate drept o singură persoană impozabilă cu TVA)

(2013/C 171/08)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și D. Triantafyllou precum și K. Walkerová și P. Němečková, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, T. Müller precum și J. Očková, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial C. Vang, ulterior V. Pasternak Jørgensen, agenți), Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, asistați de G. Clohessy, SC și de N. Travers, BL), Republica Finlanda (reprezentanți: H. Leppo și S. Hartikainen, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: H. Walker, agent, asistați de M. Hall, QC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 9 și 11 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Legislație națională care permite includerea persoanelor neimpozabile într-un grup TVA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Danemarcei, Irlanda, Republica Finlanda, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 160, 28.5.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 aprilie 2013
(cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal
Supremo — Spania) — Jyske Bank Gibraltar Ltd/
Administración del Estado**(Cauza C-212/11) ⁽¹⁾

[Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului — Directiva 2005/60/CE — Articolul 22 alineatul (2) — Decizia 2000/642/JAI — Obligația instituțiilor de credit de raportare a tranzacțiilor financiare suspecte — Instituție care își desfășoară activitatea în regim de liberă prestare a serviciilor — Identificarea unității naționale de informații financiare responsabile de primirea informațiilor — Articolul 56 TFUE — Restricție privind libera prestare a serviciilor — Motive imperative de interes general — Proportionalitate]

(2013/C 171/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Pârâtă: Administración del Estado

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 22 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214) — Reglementare națională care impune, în mod imperativ și direct, instituțiilor de creditare care își desfășoară activitatea pe teritoriul național fără a dispune de un sediu permanent să furnizeze autorităților naționale competente informațiile cerute

Dispozitivul

1. Articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care impune instituțiilor de credit să comunice informațiile solicitate în temeiul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului direct unității de informații financiare a acestui stat atunci când instituțiile respective își desfășoară activitățile pe teritoriul național în regim de liberă prestare a serviciilor, în măsura în care această reglementare nu compromite efectul util al directivei menționate, precum și al Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind modalitățile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în privința schimbului de informații.
2. Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei asemenea reglementări dacă este justificată de un motiv imperativ de interes general, este de natură să garanteze realizarea

obiectivului pe care îl urmărește, nu excede ceea ce este necesar pentru a-l atinge și se aplică în mod nediscriminatoriu, aspecte care trebuie verificate de instanța națională ținând seama de următoarele considerații:

- o asemenea reglementare este de natură să atingă obiectivul de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului dacă permite statului membru vizat să supravegheze și să suspende efectiv tranzacțiile financiare suspecte realizate de instituțiile de credit care își prestează serviciile pe teritoriul național și, dacă este cazul, să urmărească penal și să sancționeze persoanele responsabile;
- obligația impusă prin această reglementare instituțiilor de credit care își desfășoară activitățile în regim de liberă prestare a serviciilor poate constitui o măsură proporțională urmăririi acestui obiectiv în absența, la data faptelor din litigiul principal, a unui mecanism eficient care să garanteze o cooperare deplină și completă între unitățile de informații financiare.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-331/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Depozitele de deșeuri — Articolul 14 — Depozit de deșeuri existent — Lipsa unui plan de amenajare a spațiului — Continuarea exploatarei)

(2013/C 171/10)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94) — Continuarea exploatarei depozitului de deșeuri Žilina — Považský Chlmec în lipsa unui plan de amenajare a spațiului

Dispozitivul

1. Prin autorizarea exploatarei depozitului de deșeuri din Žilina — Považský Chlmec, fără un plan de amenajare a spațiului și în absența unei decizii definitive privind continuarea exploatarei pe baza unui plan de amenajare aprobat, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri.

2. Obligă Republica Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland — Irlanda) — Thomas Hogan și alții/Minister for Social and Family Affairs și alții

(Cauza C-398/11) (¹)

(Trimitere preliminară — Politica socială — Apropierea legislațiilor — Protecția lucrătorilor în cazul insolvenței angajatorului — Directiva 2008/94/CE — Domeniu de aplicare — Sisteme suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere — Sistem cu prestații definite și cu costuri echilibrate — Insuficiența unor resurse — Nivel minim de protecție — Criză economică — Dezvoltare economică și socială echilibrată — Obligații ale statului membru vizat în caz de insuficiență a unor resurse — Răspunderea statului membru în cazul unei transpuneri incorecte)

(2013/C 171/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Pârâți: Minister for Social and Family Affairs, Irlanda, Attorney General

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — High Court of Ireland — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 8 din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) (JO L 283, p. 36) — Sisteme suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere — Insuficiența resurselor sistemelor menționate — Reglementare națională care nu prevede vreun temei juridic care să permită salariaților să obțină o despăgubire din partea angajatorului ca urmare a intrării întreprinderii în insolvență — Obligația statului membru în cauză de a adopta măsurile necesare pentru protejarea intereselor lucrătorilor salariați — Elemente care trebuie luate în considerare la momentul apărării de către instanța națională a respectării acestei obligații

Dispozitivul

1. Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului trebuie interpretată în sensul că se aplică drepturilor foștilor lucrători salariați la pensie pentru limită de vârstă de la un sistem suplimentar de asigurări sociale instituit de angajatorul lor.